

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Przemyśle III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Oleszek

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Radochońska

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013 r. w Przemyśle

na rozprawie

sprawy S. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania S. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 14 maja 2013 r. **nr** (...)

I. **z m i e n i a** zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. C. prawo do emerytury w ustawowej wysokości, poczynszy od dnia 3 maja 2013 r.,

II. **s t w i e r d z a**, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. nie ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w ustaleniu prawa do powyższego świadczenia.

Sygn. akt III U 909/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 lipca 2013 r.

Decyzją z dnia 4 czerwca 2013 r., zn. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy S. C. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu decyzji podano, iż wnioskodawca nie spełnia wszystkich warunków określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 z 2009 r. poz. 1227 ze zm.). Nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy uwzględnił mu jedynie 6 lat i 21 dni okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych, w pozostałym zakresie wnioskodawca nie przedstawił stosownego świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca S. C. w dniu 29 maja 2013 r. złożył odwołanie od tej decyzji, domagając się jej zmiany.

Na uzasadnienie podał, że decyzja jest dla niego krzywdząca. Przez cały okres zatrudnienia, w tym w Przedsiębiorstwie (...) w J. w latach 1975-1991 pracował w warunkach szczególnych jako kierowca samochodów ciężarowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z przyczyn, które stanowią o wydaniu zaskarżonej decyzji.

Ponownie stwierdzono, że wnioskodawca nie spełnia warunków do nabycia emerytury określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 27 i art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 z 2009 r., poz. 1227 ze zm.) oraz w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnianych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Podniesiono, że spośród ustawowych warunków wnioskodawca wykazał 25-letni staż ubezpieczeniowy oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Natomiast na dzień złożenia wniosku emerytalnego nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Okresów zatrudnienia w latach od 1975 r. do 1991 r. nie potwierdził właściwym świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wskazał, że okresy pracy wykonywanej w warunkach szczególnych może potwierdzić jedynie zakład pracy, ewentualnie jego następca, na podstawie posiadanej dokumentacji i w ściśle określonej formie, zgodnie z § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia. Wnioskodawca przedstawił jedynie świadectwa pracy na potwierdzenie, że pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w (...) R. od 1 lutego 1971 r. do 28 kwietnia 1973 r. (2 lata, 2 miesiące i 28 dni) oraz w Firmie Handlowo- (...) od 9 marca 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. (3 lata 9 miesięcy i 23 dni, łącznie przez 6 lat i 21 dni).

Sąd Okręgowy w Przemyśle, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. C. urodzony (...) w dniu 22 kwietnia 2013 r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę, oświadczając że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Na potwierdzenie okresów ubezpieczenia oraz charakteru zatrudnienia odwołał się do dokumentacji złożonej przy wniosku o ustalenie kapitału początkowego z dnia 23 sierpnia 2006 r. Wówczas przedłożył m.in. świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 1991 r. W świadectwie tym wskazano, że wnioskodawca w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w J. w okresie od 10 listopada 1975 r. do 31 grudnia 1991 stale i w pełnym wymiarze czasu pracował jako kierowca.

Dodatkowo do wniosku emerytalnego dołączył świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 5 kwietnia 2013 r., wystawione przez Wytwórnę (...) S.A. w R. na potwierdzenie, że w okresie od 1 lutego 1971 r. do 28 kwietnia 1973 r. (2 lata, 2 miesiące i 28 dni) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace: szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi oraz polerowanie mechaniczne, tj. pracował na stanowisku polerowacz.

Decyzją z dnia 14 maja 2013 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, gdyż nie przedstawił on właściwego świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, wykazując jedynie 2 lata, 2 miesiące i 28 dni takiego zatrudnienia.

Po otrzymaniu tej decyzji, w dniu 29 maja 2013 r. wnioskodawca uzupełnił dokumentację emerytalną i dołączył Zaświadczenie z dnia 23 maja 2013 r. wystawione przez Firmę Handlowo- (...). W dokumencie tym podano, że od 9 marca 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. (3 lata 9 miesięcy i 23 dni) wnioskodawca stale pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Ponadto przedłożył Zaświadczenie z dnia 29 grudnia 1992 r., iż w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)

w J. eksploatował pojazdy marki : (...) (w okresie od 10 listopada 1975 r. do 31 grudnia 1980 r.) oraz (...) (w okresie od 1 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 1991 r.).

Mimo to decyzją z dnia 4 czerwca 2013 r. organ rentowy ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z braku właściwego świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Po uwzględnieniu okresu takiego

zatrudnienia w Firmie Handlowo- (...), wnioskodawca nadal nie legitymuje się 5-letnim stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Dowód: 1. Akta organu rentowego (kapitałowe):

- wniosek o ustalenie kapitału początkowego z dn. 23.08.2006 r.

- świadectwo pracy z dn. 31.12.1991 r.

2. Akta organu rentowego (emerytalne):

- wniosek o emeryturę z dn. 22.04.2013 r.

- świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych z dn. 5.04.2013 r.

- Zaświadczenie z dnia 23.05.2013 r.

- Zaświadczenie z dnia 12.02.1993 r.

- decyzje odmowne z dn. 14.05.2013 r. i 4.06.2013 r.

Ponadto Sąd ustalił, że wnioskodawca S. C. pracę zawodową rozpoczął od 3 kwietnia 1970 r. na stanowiska polerownika w ówczesnej Wytwórni (...) w R.. Pracował tam do 28 kwietnia 1973 r. Praca ta w całym okresie wykonywana była w warunkach szczególnych, co potwierdził następca prawny (...) R.. Następnie od 16 maja do 26 października 1973 r. wnioskodawca pracował jako betoniarz w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w R..

W latach 26 października 1973 r. - 16 października 1975 r. odbył zasadniczą służbę wojskową. W czasie służby wojskowej został wyznaczony na stanowisko kierowcy samochodu. Faktycznie jeszcze przed powołaniem do służby, wnioskodawca uzyskał prawo jazdy na samochody osobowe, a w czasie służby wojskowej uzupełnił je o samochody ciężarowe. Przez całą służbę jeździł głównie samochodem marki Z. w jednostce wojskowej inżynieryjno-budowlanej.

Po zakończeniu służby wojskowej z dniem 10 listopada 1975 r. został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w J. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Najpierw miał przydzielony samochód marki (...) (w okresie od 10 listopada

1975 r. do 31 grudnia 1980 r.). Był to samochód 16 tonowy w zestawie z przyczepą. Następnie eksploatował samochód marki (...) (w okresie od 1 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 1991 r.). Był to samochód 18-20 tonowy z przyczepą 8 tonową.

Wnioskodawca, tak jak każdy kierowca przedsiębiorstwa miał powierzony samochód, odpowiadał za jego sprawność, tankowanie i przeglądy. Wyjątkowo, tylko w czasie awarii auta, czy potrzeby zastąpienia innego kierowcy jeździł innym samochodem. Niemiej w przedsiębiorstwie użytkowano tylko samochody ciężarowe marki Z., J., Kamaz, S., przeważnie były to samochody z przyczepami i ciągniki siodłowe. Przewożono nimi materiały budowlane: żwir, piasek, cement, deski, ziemię.

Wnioskodawca przez cały okres pracy w przedsiębiorstwie (...) rozwoził materiały budowlane na budowy Huty (...) w J. i (...)

w J., szpitali w P., P., L., S., R. oraz osiedli mieszkaniowych (...) i (...)

w R.. Pracował też w delegacji w Hucie (...).

Praca kierowcy zwykle odbywała się na jedną zmianę, od godziny 6 rano, jednak kiedy było natężenie prac, to wyznaczone były dwie zmiany. Rozpoczynając pracę codziennie wnioskodawca podpisywał listę obecności. Przydziału pracy dokonywał dyspozytor, przed każdym kursem kierowca dostawał karty drogowe i listy przewozowe. To na ich podstawie był rozliczany z wykonanej pracy, z ilości przejechanych kilometrów. Pensja wypłacana był dwa razy w miesiącu, zaliczkowo około 25-go i 10-go była zasadnicza wypłata, powiększona o ewentualne nadgodziny i premie. W kartotekach wynagrodzeń wnioskodawcy za lata 1980-1991 niemal

w każdym miesiącu odnotowano wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, otrzymywał też premie oraz wynagrodzenie za oszczędność paliwa.

Razem z wnioskodawcą prace kierowców samochodów ciężarowych wykonywali świadkowie J. D., który pracował w (...) w latach 1974 -1991 r. oraz T. B. (1), który pracował od 1972 r. do 1992 r. Wszyscy jeździli wyłącznie wielotonowymi samochodami ciężarowymi. W przedsiębiorstwie równocześnie pracowało około 80-100 kierowców.

Ponadto Sąd ustalił, że świadkowie ci również nie otrzymali świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych i swoich praw emerytalnych dochodzili przed sądem. Ponadto okazało się, że akta osobowe wnioskodawcy nie zostały przekazane do archiwum zakładowego (...) Urzędu Wojewódzkiego w R. Delegatura w P.. Natomiast w Archiwum Państwowym w P. przechowywana jest tylko dokumentacja płacowa od 1980 r.

Dowód: 1. Akta organu rentowe (emerytalne):

- książeczka wojskowa
- Kartoteki wynagrodzeń za lata 1980-1991
- Zaświadczenie z dn. 12.02.1993 r. o eksploatacji samochodów ciężarowych m-ki T. i S.,
- świadectwa pracy z dn. 23.05.1973 r., 21.05.1991 r. i 31.12.1991 r.
- świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych z dn. 5.04.2013 r.
- pismo Archiwum Państwowego w P. z dn. 27.02.103 r.

2. pismo (...) Delegatura w P. z dn. 18.07.2013 r. k. 11

3. zeznania świadków:

- J. D. (nagranie rozprawy - 12 min),
- T. B. (nagranie rozprawy - 24 min.),

4. zeznania wnioskodawcy (nagranie rozprawy - 32 min.).

Sąd ustalił też, że od 1 stycznia 1992 r. do 6 marca 1995 r. wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie. Natomiast od 9 marca 1995 r. nieprzerwanie pracuje w Firmie Handlowo- (...) jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Dowód: 1. Akta organu rentowe (emerytalne):

- Zaświadczenie KRUS nr (...) z dn. 5.04.2013 r.
- Zaświadczenie Firmy Handlowo- (...) z dn. 23.05.2013 r.
- Zaświadczenie Rp-7 z dn. 30.04.2013 r.

2. zeznania wnioskodawcy (nagranie rozprawy - 32 min.).

Dokonując tych ustaleń Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego. W szczególności Sąd uwzględnił świadectwo pracy wnioskodawcy z dnia 31 grudnia 1991r. na ustalenie okresu jego zatrudnienia oraz Zaświadczenie

z dnia 12 lutego 1992 r. na ustalenie rodzaju pojazdów, jakie mu powierzono w czasie tego zatrudniania. Na podstawie tych dokumentów Sąd stwierdził też w jakim charakterze wnioskodawca pracował.

Okoliczność, że przechowawcy akt osobowych wnioskodawcy, nie mogą wystawić mu świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie może pozbawić go możliwości wykazania innymi dowodami charakteru faktycznie wykonywanych prac. A contrario z treści § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy (czy też przechowawcy jego dokumentów) w przedmiocie wykazania, na podstawie posiadanej dokumentacji, okresów pracy w szczególnych warunkach, miało charakter wiążący

i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Świadectwo wykonywania pracy

w szczególnych warunkach nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Omawiane świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny

w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej.

Za pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków: J. D.

i T. B. (1) – kierowców samochodów ciężarowych również zatrudnionych w Przedsiębiorstwie (...)

w J. w latach 1972-1991. Świadkowie ci dokładnie opisali strukturę zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie, wskazali, jakie prace wykonywał wnioskodawca, jak wyglądała organizacja pracy.

W rezultacie zebrana przez organ rentowy dokumentacja dopiero wraz

z zeznaniami świadków oraz zeznaniami wnioskodawcy potwierdza okres i faktyczny charakter wykonywanej przez niego pracy.

Wszystkie zgromadzone dowody wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, wobec czego są wiarygodnym źródłem ustaleń faktycznych. Wynika z nich, jaką pracę i w jakich warunkach wykonywał wnioskodawca.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 stycznia 2013 r. - ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury

w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Ponadto emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku

o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Równocześnie zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnianych w szczególnych warunkach lub w szczególnym

charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43) - ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. będącym pracownikami zatrudnionymi w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3 tj. jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- osiągnęli wiek emerytalny wynoszący dla mężczyzny 60 lat oraz
- posiadają wymagany okres składkowy i nieskładkowy tj. 25 lat dla mężczyzny, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Dla ustalenia tych uprawnień - za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2 cyt. ustawy).

Zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) - okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych

w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji - w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zaświadczenie zakładu pracy powinno potwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których uzależnione jest przyznanie emerytury.

Bezsporne jest, że wnioskodawca S. C. występując z wnioskiem emerytalnym wykazał, iż w dniu 3 maja 2013 r. ukończy 60 lat oraz posiada 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W toku rozpoznawania sprawy przed organem rentowym sporny okazał się charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w Przedsiębiorstwie (...) w J. gdzie pracował jako kierowca samochodu ciężarowego.

Na podstawie zgromadzonego materiału Sąd przyjął, że odwołanie wnioskodawcy jest zasadne, a jego żądanie co do zmiany zaskarżonej decyzji

w zakresie dotyczącym charakteru zatrudnienia zasługuje na uwzględnienie. Sąd przyjął bowiem, że wnioskodawca także w okresie od 10 listopada 1975 r. do 31 grudnia 1991 r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w J. wyłącznie jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony. Najpierw do 31 grudnia 1980 r. kierował 16 tonowym samochodem marki T., a następnie do 31 grudnia 1991 r. samochodem 21 tonowym marki S..

Stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony jest wymienione w wykazie stanowisk (A) powołanego na wstępie rozporządzeniu. Spór powstał w związku z brakiem właściwego świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Jednakże Sąd przyjął, że świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 1991 r., Zaświadczenie z dnia 12 lutego 1992 r. wystawione przez Likwidatora przedsiębiorstwa (...) oraz zeznania świadków i wnioskodawcy jednoznacznie wskazują, że wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie jako kierowca samochodu marki T. i S. tj. samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 16 ton.

Zajmowane przez wnioskodawcę stanowisko wymienione jest w wykazie A, Dział VIII, poz. 2 - prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej

15 (...) - Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Ponadto wymieniono je w zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. M.B.iP.M.B. Nr 3, poz. 6.) - Dział VIII, poz. 2 pkt 1 - kierowca pojazdu członowego, pkt 2 - kierowca samochodów ciężarowego, pkt 3 - kierowca ciągnika balastowego.

Podnieść należy, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodnione wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego i nie są potrzebne jakieś szczególne dowody np.

z dokumentów - wystarczą dowody np. z zeznań świadków i stron. W rozpoznawanej sprawie istotne okazały się zarówno dokumenty zawarte w aktach osobowych wnioskodawcy, jak i zeznania świadków, którzy również pracowali jako kierowcy. Charakter przedsiębiorstwa, w którym pracował wnioskodawca, świadectwo pracy i zaświadczenie wystawione bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia oraz jednoznaczne i spójne zeznania świadków wskazują, że pracował on wyłącznie jako kierowca samochodu ciężarowego do przewozu materiałów budowlanych. Zdaniem Sądu Okręgowego istotny w sprawie okazał się rodzaj pracy faktycznie wykonywanej przez wnioskodawcę, który pracował w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego przez 16 lat 1 miesiąc i 1 dzień .

Tym samym rozstrzygając kwestię charakteru zatrudnienia wnioskodawcy, Sąd przyjął, że wykazał on łącznie ponad 22-letni okres pracy w warunkach szczególnych, przypadający przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie i na mocy powołanych przepisów w zw. z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając mu prawo do emerytury począwszy od dnia 3 maja 2013 r. tj. osiągnięcia wieku emerytalnego, o czym orzeczono w pkt I-szym wyroku.

Zgodnie z art. 118 ust. 1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Kierując się tym przepisem oraz uwzględniając wcześniejsze rozważania Sąd uznał, że ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz ponowna ocena dokumentów) zwalniają organ rentowy z odpowiedzialności za opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia emerytalnego wnioskodawcy. Orzeczenie w tym zakresie zawarto w pkt II-im wyroku.